

**ACTE D'INAUGURACIÓ DEL MONUMENT *EL RACÓ DE LA MEMÒRIA* EN
RECORD A LES VÍCTIMES DE LA SIDA**

Sabadell, 2 de desembre de 2005

Regidores i regidors de l'Ajuntament de Sabadell,
President de la Corporació Sanitària Parc Taulí,
President d'Actuavallès,
Senyores i senyors,

Avui hem inaugurat *El racó de la memòria* en record de les víctimes de la sida, sota la pluja. Una pluja que és sinònim de tristesa, però —cal no oblidar-ho— també d'esperança. La pluja que rega, nodreix i enriqueix la terra. La pluja, font de vida. Aquesta dicotomia, tristesa - esperança, de la pluja és també un símil del dia d'avui. I és que participar en un acte com aquest genera, en certa manera, sentiments contradictoris.

Inaugurem un recordatori permanent, un homenatge que serà amb nosaltres cada dia, que no deixa de ser un lament de la nostra societat, en aquest cas la ciutat de Sabadell, per la mort d'amics, familiars, veïns, conciutadans..., de persones que avui voldríem tenir a la vora. Però al costat del lament hi ha el record. I els records sempre són selectius. I en els records també hi ha tendresa, hi ha sentiments i, és clar, hi ha emocions.

Però també sóc conscient, tots som conscients que avui fem un pas més en la lluita contra la sida. Que aquest monument, d'una significació especial i evident, és un pas més en aquesta lluita.

I no oblidem —aquest racó de la memòria ens ho ha de fer sempre present— que la lluita és tant contra el virus, com contra els seus efectes socials. La lluita també és contra el rebuig, contra les pors, contra el trencament de la normalitat de les nostres vides.

Les armes contra el virus no són només mèdiques. La lluita és molt més àmplia. Calen altres instruments. Cal informació, cal humanitat, cal respecte, cal normalitat (el que no vol dir deixar de ser conscients, deixar de fer prevenció, deixar de fer pedagogia).

Però no podem seure i esperar que els científics facin la seva feina i prou. Aquesta lluita és part del dia a dia, i tots hi som útils, no ens en podem desentendre. No calen coneixements científics, però sí informació, sí coherència, sí respecte per la dignitat.

Sabadell, com Catalunya, com la resta del món, ha patit i pateix els efectes de la sida sobre la nostra societat. I cal dir-ho: en certa manera som afortunats. Formem part dels països més desenvolupats, d'aquells que tenen més fàcil el tractament de les malalties.

Les institucions, els polítics, la societat civil tenim el deure moral d'empènyer fins a aconseguir que aquestes facilitats siguin compartides arreu del món.

Però és tothom, absolutament tothom, qui té el deure moral d'aconseguir que la sida trenqui la seva aliança amb la por i el rebuig entre nosaltres.

És deure de tots, és la lluita de tots, a tot arreu, ja sigui al Parlament de Catalunya, ja sigui al bar de la cantonada, al gimnàs o als nostres parcs.

Les xifres assenyalen que avancem en el vessant mèdic, a poc a poc, però avancem. I que la prevenció dóna els seus fruits.

Però hem de veure la importància del títol de la campanya d'aquest any: «Aturem la sida. Mantinguem la promesa.»

Aquest **MANTINGUEM LA PROMESA** és especialment important. No ens podem relaxar en aquesta lluita que fa anys que dura, i que encara mantindrem molts anys més. Cal continuar insistint en la informació, en la prevenció, cal no donar cap facilitat per a capgirar la línia que estem seguint, que ens acabarà portant a complir la promesa: l'aturarem.

Aquest monument, doncs, ens permet honrar la memòria de moltes persones que van morir abans d'hora, però també és un instrument més per a recordar la lluita mèdica i social contra un virus que no només destrossa moltes vides, sinó que mesura en certa manera la cohesió, la solidaritat, els valors, la humanitat de la nostra societat.

Avui, per tant, és un honor participar en aquest sentit homenatge a les víctimes de la sida, com també, oferir i demanar suport i solidaritat a totes les persones que viuen amb l'amenaça del virus al cos.

I vull aprofitar per a expressar el més sincer agraïment, com a president del Parlament, a tothom qui ajuda a fer una vida tan normal com sigui possible a les persones infectades pel virus, a tothom qui els fa costat.

Al principi hem parlat de la pluja, d'aquell sentiment contradictori de tristesa i esperança que ens produeix; doncs bé, tinc la certesa que tots junts, amb esperança, mantindrem i complirem la promesa.

Moltes gràcies.

Ernest Benach i Pascual
President del Parlament de Catalunya